

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДОНЕЗИЈЕ О ПОДСТИЦАЊУ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије о подстицању и узајамној заштити улагања, сачињен у Београду, 6. септембра 2011. године, у оригиналу на српском, индонежанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије о подстицању и узајамној заштити улагања у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЋУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДОНЕЗИЈЕ
О ПОДСТИЦАЊУ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

Влада Републике Србије и Влада Републике Индонезије (у даљем тексту: Стране уговорнице),

У жељи да интензивирају економску сарадњу између две државе, посебно у односу на улагања улагача једне Стране уговорнице на територију друге Стране уговорнице,

Увиђајући да ће споразум којим се регулише третман таквих улагања подстаћи проток капитала и технологије као и економски развој Страна уговорница,

Саглашавајући се да је правичан и равноправан третман улагања потребан за успостављање стабилног оквира за улагања и максималну ефикасност коришћења економских ресурса,

Сходно домаћим законима и прописима Страна Уговорница,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

У смислу овог споразума:

1. Израз „улагање” означава сваку врсту имовине или средстава, уложених од стране улагача државе једне Стране уговорнице на територији државе друге Стране уговорнице у складу са законима и прописима државе те друге Стране уговорнице (у даљем тексту: Страна уговорница домаћин улагања) и обухвата посебно, мада не и искључиво:

- (а) покретну и непокретну имовину као и друга сродна својинска права;
- (б) акције, обвезнице, или друге облике хартија од вредности као и друге облике учешћа у капиталу привредних друштава;
- (в) новчана или чинидбена потраживања која имају финансијску вредност;
- (г) права интелектуалне својине, укључујући ауторска и сродна права, патенте, индустријски дизајн, трговачке знаке, трговачко име, трговинске и пословне тајне, техничке процесе, *know how*, *goodwill*, заштиту биљне разноликости, индикаторе извора и географског порекла, као и заштиту интегрисаних кола;
- (д) концесије одобрене законом или на основу уговора или административног акта издатог од стране надлежног државног органа, укључујући концесије за истраживање, вађење и коришћење природних богатстава.

2. Улагањем се не сматра новчано потраживање које проистиче из:

а) комерцијалних уговора о продаји роба и услуга од стране улагача са територије државе једне Стране уговорнице држављанима или привредним друштвима на територији државе друге Стране уговорнице, или

б) кредита додељених у вези са таквим комерцијалним уговорима.

Било каква промена правне форме у којој се улагање врши или реинвестира неће утицати на његов карактер као улагања.

3. Израз „улагач” означава:

(а) физичко лице које, у складу са законима и прописима државе било које Стране уговорнице, има држављанство те Стране уговорнице и улаже на територији државе друге Стране уговорнице;

(б) правно лице државе једне Стране уговорнице које је основано или на други начин правоваљано организовано у складу са законима и прописима државе те Стране Уговорнице, чије седиште као и стварно седиште економских активности је на територији државе те Стране уговорнице, а које улаже на територији државе друге Стране уговорнице.

4. Израз „приходи” означава новчане износе које доноси улагање и обухвата, посебно, али не и искључиво, профит, камате, капитални добитак, дивиденде, накнаде по основу интелектуалне својине и друге накнаде.

5. Израз „територија” означава:

а) У односу на Владу Републике Србије: Територију над којом Република Србија врши суверена права и јурисдикцију у складу са својим националним законодавством и међународним правом.

б) У односу на Владу Републике Индонезије: Територију дефинисану њеним законима укључујући и део континенталне обале испод мора и подморско дно над којим Република Индонезија остварује суверенитет, врши суверена права или јурисдикцију у складу са одредбама Конвенције Уједињених нација о поморском праву из 1982. године.

6. Термин „слободна конвертибилна валута” означава слободну конвертибилну валуту како је дефинисано у Статуту Међународног монетарног фонда и свим његовим изменама.

Члан 2.

Подстицање и заштита улагања

1. Свака Страна ће подстицати улагања улагача државе друге Стране уговорнице на територији своје државе и дозвољавати таква улагања у складу са својим законима и прописима.

2. Улагања улагача једне Стране уговорнице извршена на територији државе друге Стране уговорнице ће, у свако време, уживати правичан и равноправан третман и пуну заштиту и безбедност.

3. Ниједна од Страна уговорница неће на територији своје државе, осим ради очувања јавног реда, ни на који начин, у закону или у пракси, принудним или дискриминаторним мерама ометати управљање, одржавање, продају, коришћење, уживање, поседовање, развијање, ликвидацију или други облик располагања улагањем од стране улагача државе друге Стране уговорнице.

Члан 3.

Национални третман и третман најповлашћеније нације

1. Свака Страна уговорница ће обезбедити улагањима улагача државе друге Стране уговорнице, третман који није мање повољан од оног који обезбеђује улагањима сопствених улагача на територији своје државе или улагањима улагача трећих држава, зависно од тога који је повољнији.

2. Свака Страна уговорница ће обезбедити улагачима државе друге Стране уговорнице третман који није мање повољан од третмана који друга Страна додељује улагачима своје државе или улагачима трећих земаља.

3. Ниједна од одредби овог Споразума неће се тумачити као обавеза једне Стране уговорнице да улагачима државе друге Стране уговорнице и њиховим улагањима даје било какву постојећу или будућу предност у третману, преференцијале или привилегије који произилазе из чланства у слободној трговинској зони, царинској унији, заједничком тржишту, економској заједници или било ком мултилатералном или регионалном споразуму којим се таква заједница оснива, као и било ком споразуму о улагању.

Члан 4.

Изузеци од примене Споразума

Одредбе овог Споразума неће се односити на пореска питања на територији државе било које Стране уговорнице. Ова питања биће решавана домаћим законима и прописима државе сваке од Страна уговорница и одредбама посебног споразума који се односи на порезе који се закључује између Страна уговорница.

Члан 5.

Експропријација

1. Ниједна Страна уговорница неће усвојити било какву меру експропријације или национализације или било коју другу меру по дејству једнаку национализацији и експропријацији (у даљем тексту: експропријација) на својој територији, осим у јавном интересу.

2. Уколико јавни интерес захтева да се не примењује одредба става 1. овог члана, те мере ће бити:

- а) предузете уз примену законске процедуре и у складу са законом;
- б) недискриминаторне; и
- в) праћење одредбама о плаћању адекватне, ефикасне и хитне накнаде у складу са ставовима 3. и 4. овог члана.

3. Оваква накнада ће :

а) бити исплаћена без непотребног одлагања. У случају кашњења, земља домаћин улагања ће сносити све курсне разлике које настану због кашњења;

б) одговарати правичној тржишној вредности експроприсаног улагања каква је била непосредно пре експропријације или пре него што је експропријација постала опште позната чињеница, у зависности од тога шта је било пре. На ту правичну тржишну вредност неће утицати било каква промена

вредности која је настала због тога што је експропријација раније постала опште позната чињеница;

в) бити плаћена и слободно трансферабилна у складу са чланом 7. овог Споразума у земљу коју односни поверилац одреди и у валути земље чији је поверилац држављанин или у било којој другој конвертибилној валути коју прихвати поверилац;

г) укључивати камату по тржишној стопи утврђеној на девизном тржишту и обрачунату од дана када је извршена експропријација до дана плаћања.

4. Улагачи државе Стране уговорнице чије је улагање експроприисано ће имати право на хитно решавање њихових предмета од стране судског или другог независног органа државе те Стране уговорнице, укључујући и право на на вредновање њихових улагања и плаћање накнаде у складу са одредбама овог члана.

Члан 6.

Накнада губитака

1. Улагачима државе једне Стране уговорнице чија улагања претрпе штету на територији државе друге Стране уговорнице услед рата или другог оружаног сукоба, устанка, ванредног стања, побуне, устанка, грађанских немира, нереда или било ког сличног догађаја или више силе, та друга Страна уговорница ће обезбедити третман, у погледу накнаде, обештећења, или другог начина утврђења накнаде штете, ако је потребно, који није мање повољан од оног који та Страна уговорница даје улагачима своје државе или улагачима било које треће државе, у зависности од тога који је повољнији.

2. Улагачима државе једне Стране уговорнице који, у било којој од ситуација наведених у ставу 1., претрпе штету која је последица:

(а) заплене њиховог улагања или дела улагања од стране органа снага или власти државе друге Стране уговорнице, или

(б) уништавања њиховог улагања или неког његовог дела имовине од стране органа снага или власти државе друге Стране уговорнице, које није било неопходно услед настале ситуације,

биће у сваком случају обезбеђена правична и одговарајућа накнада и обештећење које ће у сваком случају бити хитно, одговарајуће и ефикасно, а накнада ће бити исплаћена у складу са ставовима 3. и 4. члана 5. овог Споразума.

Члан 7.

Трансфери

1. Свака Страна уговорница ће, по плаћању свих фискалних и других финансијских обавеза, гарантовати улагачима државе друге Стране уговорнице, слободан трансфер новчаних износа који се односе на њихова улагања, а посебно, мада не и искључиво:

(а) капитала неопходног за оснивање, одржавање и проширење улагања;

(б) средстава неопходних за плаћања по основу уговора, укључујућу износе неопходне за отплату кредита, камата, накнада за управљање и других

плаћања који произилазе из лиценци, франшиза, концесија и других сличних права, као и из зарада за страно особље;

(в) прихода;

(г) прихода од укупне или делимичне продаје или ликвидације улагања укључујући капиталну добит или повећање инвестираног капитала;

(д) износа накнада и других плаћања у складу чл. 5. и 6. овог Споразума;

ђ) плаћања која произилазе из решавања спорова у складу са чланом 11. овог Споразума;

2. Држављанима државе једне Стране уговорнице којима је било одобрено да раде на територији државе друге Стране уговорнице у вези са улагањем биће такође дозвољен трансфер одговарајућег дела њихових примања и прихода у њихове земље порекла.

3. Трансфери ће се вршити без у слободно конвертибилној валути, по обрачунском курсу који се примењује за спот трансакције за валуту која се користина дан трансфера.

4. Свака Страна уговорница ће обезбедити да се трансфери врше без одлагања, без додатних, осим уобичајених банкарских трошкова.

5. Без обзира на одредбе ставова 1., 2., 3. и 4. овог члана Страна уговорница може спречити трансфер путем одговарајуће, недискриминаторне и добронамерне примене својих закона који се односе на:

- а) банкрот, несолвентност или заштиту права кредитора;
- б) реализацију, трговину или поступање са хартијама од вредности;
- в) криминалне и казнене прекршаје;
- г) извештавање о трансферу валута или другим монетарним инструментима;
- д) обезбеђење извршења пресуде у вансудском поступку;
- ђ) порезе; или
- е) посебна овлашћења запослених.

Члан 8.

Привремене безбедносне мере

1. Страна уговорница може усвојити или наставити да примењује мере које нису у складу са њеним обавезама из члана 3. који се односи на капиталне трансакције ван њених граница, нити са чланом 7. овог Споразума;

а) у случају озбиљног поремећаја платног биланса и спољних финансијских тешкоћа или њиховог превазилажења; или

б) у случају када, под изузетним околностима, кретање капитала или његово релизовање, може да проузрокује озбиљне тешкоће по макроекономско управљање, и макар делимичну примену монетарне и девизне политике.

2. Мере наведене у ставу 1:

а) биће у складу са члановима Споразума о чланству у Међународном монетарном Фонду све док је Страна уговорница која примењује мере његов члан;

б) неће премашити обим који је неопходан да би се превазишле околности утврђене у ставу 1.;

в) биће привремене и престаће чим то дозволе услови; а о њима ће одмах бити обавештена друга Страна уговорница.

3. Ни на који начин се овим чланом неће умањити права које ужива и обавезе које држава Страна уговорница има по основу свог чланства у Међународном Монетарном Фонду.

Члан 9.

Пренос права (Суброгација)

1. Ако су улагања улагача једне Стране уговорнице осигурана од некомерцијалних ризика, друга Страна уговорница ће признати, у складу са законом, сваки пренос права тог улагача са осигураваача на реосигураваача у року наведеном у осигуравајућем уговору, обезбеђујући при томе да тај осигураваач или реосигураваач неће бити овлашћен на већи обим права од оних које је улагач овлашћен да реализује.

2. Страна уговорница или било која Агенција коју она овласти ће другу Страну уговорницу обавестити о преносу ових потраживања сходно договору са улагачем у моменту када се оствари тај пренос права.

Члан 10.

Примена других одредаба

Ако одредбе закона државе било које Стране уговорнице, или обавезе које постоје по основу међународног права или се утврђују између Страна уговорница, или други међународни споразум, садржи одредбе, опште или посебне, којима се улагањима улагача државе друге Стране уговорнице, даје третман који је повољнији од третмана који се обезбеђује овим Споразумом, такве одредбе ће, у мери у којој су повољније, имати предност у примени над овим Споразумом.

Члан 11.

Решавање спорова између Стране уговорнице и улагача друге Стране уговорнице

1. Спор у вези са улагањем између улагача државе једне Стране уговорнице и државе друге Стране уговорнице решаваће се, док год је то могуће, пријатељским преговорима, о којима ће улагачи бити писмено обавестити другу Страну уговорницу.

2. Ако се спор наведен у ставу 1. овог члана не може решити у року од шест (6) месеци од дана подношења писменог обавештења, спор може, на захтев улагача, бити поднет на решавање:

(а) надлежном суду или административном органу државе Стране уговорнице на чијој територији је извршено улагање; или

(б) арбитражи од стране Међународног центра за решавање инвестиционих спорова (ИЦСИД), основаног у складу са одредбама Конвенције о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава, отворене за потписивање у Вашингтону 18. марта 1965. Године (у даљем тексту: Центар), или

(в) *ad hoc* арбитражном суду, основаним у складу са Арбитражним правилима Комисије Уједињених нација за трговинско право (*UNCITRAL*); или

(г) било ком другом *ad hoc* арбитражном суду или другој институцији основаној у оквиру арбитражног суда уз обострану сагласност уговорних страна.

3. Када улагач једном донесе одлуку о подношењу спора на решавање надлежном суду земље домаћина улагања или арбитражном суду означеном у ставу 2.(б); 2.(в) и 2.(г) овог члана, избор је коначан.

4. Коначно, свака Страна уговорница унапред се и неопозиво саглашава са решавањем сваког спора кроз ове типове арбитраже. Ова сагласност подразумева да су се обе Стране уговорнице одрекле права да траже да сва домаћа судска и административна правна средства буду исцрпљена.

5. Пресуда арбитражног суда ће бити коначна и обавезујућа за обе стране у спору и извршиће је надлежни орган државе Стране уговорнице на коју се пресуда односи у складу са домаћим законима, у роковима наведеним у пресуди.

6. У било којој фази арбитражног поступка или поступка извршења пресуде, ниједна од Страна уговорница умешаних у спор неће имати право да поднесе приговор или да се у одбрани позове на чињеницу да је улагач који је друга страна у спору примио накнаду по основу потпуног или делимичног покривања штете коју је претрпео по основу осигурања или гаранције предвиђене у члану 9. овог Споразума.

Члан 12.

Решавање спорова између Страна уговорница

1. Спорови који настану између Страна уговорница у вези са тумачењем или применом овог споразума решаваће се, по могућности, преговорима, дипломатским путем.

2. Ако се спор не може решити на овај начин у року од шест (6) месеци од дана када је било која Страна уговорница затражила његово решавање, он ће, на захтев једне од Страна уговорница, бити поднет арбитражном суду на решавање.

3. Тај арбитражни суд ће се конституисати за сваки појединачни случај, на следећи начин: У року од два месеца од пријема захтева за арбитражу, свака Страна уговорница ће именовати по једног члана суда. Ова два члана ће онда изабрати држављанина треће земље, који ће, уз сагласност Страна уговорница бити именован за председника суда. Председник ће бити именован у року од четири месеца од дана именовања ова два члана.

4. Ако се у роковима утврђеним у ставу 3. овог члана не изврше потребна именовања, свака Страна уговорница може, у одсуству неког другог споразума, затражити од Председника Међународног суда правде да обави потребна именовања. Ако је Председник држављанин државе било које Стране уговорнице, или ако је на други начин спречен да обави ову функцију, именовање може извршити Подпредседник. Ако је Подпредседник држављанин државе било које Стране уговорнице, или ако је на други начин спречен да обави ову функцију, именовање може извршити члан Суда који следећи по старешинству и који није држављанин државе једне или друге Стране

уговорнице. Председник арбитражног суда ће бити држављанин неке земље са којом обе Стране уговорнице имају дипломатске односе.

5. Арбитражни суд доноси одлуке већином гласова. Он одлучује на основу одредаба овог Споразума, као и опште прихваћених принципа и правила међународног права. Ова одлука ће бити обавезујућа за обе Стране уговорнице.

6. Свака Страна уговорница ће сносити трошкове учешћа свог арбитра и својих представника у арбитражном поступку. Трошкове Председника и преостале трошкове подједнако ће сносити обе Стране уговорнице. Арбитражни суд може, међутим, својом одлуком одредити да већи део трошкова сноси једна од Страна уговорница, и таква одлука ће бити обавезујућа за обе Стране уговорнице. Арбитражни суд ће утврдити сопствену процедуру рада.

Члан 13.

Транспарентност

1. Свака Страна уговорница ће, колико је могуће, обезбедити да њени закони, прописи и административна правила опште примене која се тичу било ког питања обухваћеног овим Споразумом буду јавно објављена или на други начин учињена доступним, на начин који ће омогућити заинтересованим лицима и другој Страни уговорници да се са њима упознају.

2. Ниједна одредба овог Споразума у овом неће обавезивати Страну уговорницу да објави или омогући приступ било којој поверљивој или заштићеној информацији, укључујући информације које се тичу појединачних права улагача и улагања, чије откривање може ометати примену закона који су на снази или бити у супротности са њеним законима којима се штити поверљивост или прејудуцира легитимитет комерцијалних интереса појединих инвеститора.

Члан 14.

Консултације и измене и допуне

1. Свака Страна уговорница може тражити да се одрже консултације о било ком питању које се тиче овог Споразума. Друга Страна уговорница ће обезбедити добронамерно разматрање тог предлога и омогућиће такве консултације.

2. Овај Споразум може бити измењен и допуњен у било које време када се то покаже потребним, писменом саглашношћу обе Стране уговорнице. Ступање на снагу тих измена и допуна биће у складу са одредбама члана 17.(1) овог Споразума.

Члан 15.

Примена Споразума

Овај споразум се односи на сва улагања која изврше улагачи једне Стране уговорнице на територији друге Стране Уговорнице, пре, као и после његовог ступања на снагу, с тим што ће се његове одредбе примењивати од датума његовог ступања на снагу, али се неће односити на спорове у вези са улагањем који су настали, нити на потраживања која су успостављена пре његовог ступања на снагу.

Члан 16.

Ступање на снагу, трајање и престанак

1. Овај Споразум ће ступити на снагу тридесетог дана од дана који следи после пријема последње од две дипломатске ноте, којом се потврђује да је унутрашња, уставом прописана процедура за његово ступање на снагу, испуњена. Овај споразум остаје на снази у периоду од десет година од датума његовог ступања на снагу.

2. Овај споразум ће аутоматски наставити да важи у сукцесивним периодима од по десет година неограничено, осим ако једна Страна уговорница писмено не обавести другу Страну уговорницу, најмање шест месеци пре истека рока, његовог трајања, о својој намери да раскине Споразум.

3. За улагања извршена пре датума престанка важења овог Споразума, његове одредбе и даље ће остати на снази у периоду од наредних десет година од датума престанка његовог важења.

У потврду чега су доле потписани, ваљано овлашћени од својих Влада, потписали овај Споразум.

Сачињено у Београду дана 6. септембра 2011. године у два оригинала, сваки на српском, индонежанском и енглеском језику при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају било какве разлике у тумачењу овог Споразума, меродаван је текст на енглеском језику.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

Вук Јеремић, с.р.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ ИНДОНЕЗИЈЕ**

R.M. Marty M. Natalegawa, s.r.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Разлози за доношење Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије о узајамном подстицању и заштити улагања, који је потписан у Београду, 6. септембра 2011. године, садржани су у жељи страна уговорница (Влада Републике Србије и Влада Републике Индонезије) да се установи правни основ и оквир у коме ће се обезбедити додатно привлачење инвеститора из те земље. Ово посебно, имајући у виду да су поједине компаније из Индонезије већ изразиле интерес за долазак у Републику Србију ради бољег упознавања са општим условима пословања и улагања. Споразум је са српске стране потписао Вук Јеремић, министар спољних послова, а са индонежанске R. M. Marty M. Natalegawa, министар спољних послова.

Наведеним споразумом гарантује се улагачима држава уговорних страна национални и третман најповлашћеније нације, као и пуна заштита и безбедност њихових улагања. Обезбеђује се такође узајамност у примени правичног и недискриминаторног третмана, као и накнада губитака које инвеститор претрпи, а који су резултат догађаја или околности који се нису могли предвидети нити спречити (рат, оружани немири, протести...). Улагачима из земаља уговорница се такође гарантује да у односу на њихово улагање неће бити извршена експропријација, нити нека друга, слична мера државе која јој је по дејству једнака, осим у случајевима прописаним законом и по строго прописаном поступку, као и да ће бити праћена ефикасном и ефективном накнадом која ће, поред тржишне вредности експроприсаног улагања обухватати и припадајућу камату и то од дана извршења експропријације до дана исплате накнаде.

Споразумом се такође гарантује право улагача да, у случају спора са државом домаћином, који се тиче улагања, може тражити правну заштиту код међународног арбитражног суда, у складу са основним принципа међународног права у овој области и одредбама Вашингтонске конвенције о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава коју је Република Србија ратификовала.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. Предлога закона предвиђа се потврђивање Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије о подстицању и узајамној заштити улагања, потписаног 6. септембра 2011. године у Београду, у оригиналу на српском, индонежанском и енглеском језику.

Одредба члана 2. Предлога закона садржи текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Индонезије о подстицању и узајамној заштити улагања, у оригиналу на српском језику.

У одредби члана 3. Предлога закона уређује се ступање на снагу овог закона и то тако да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства у буџету Републике Србије.